

سه شنبه ۳ خرداد ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۳ شوال ۲۲ • 24 May 2022

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۱۶

روزنامه

۱۶

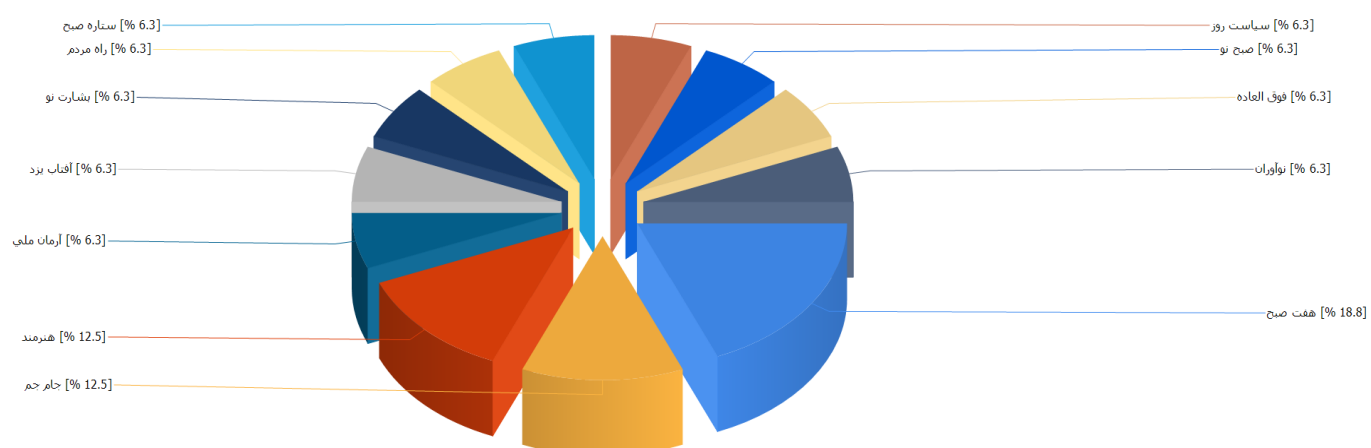
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تاثیر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	هفت صبح	۳	۱۸/۸
۲	جام جم	۲	۱۲/۵
۳	هنرمند	۲	۱۲/۵
۴	آرمان ملی	۱	۶/۳
۵	آفتاب یزد	۱	۶/۳
۶	بشارت نو	۱	۶/۳
۷	راه مردم	۱	۶/۳
۸	ستاره صبح	۱	۶/۳
۹	سیاست روز	۱	۶/۳
۱۰	صبح نو	۱	۶/۳
۱۱	فوق العاده	۱	۶/۳
۱۲	نواوران	۱	۶/۳
	جمع کل	۱۶	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«نرگس محمدی» در نقش پروین اعتصامی	آرمان ملی
۸	نمایش های جدید در تئاتر شهر	آفتاب یزد
۹	۷۵ تئاتر خیابانی در کیش اجرا می شود	بشارت نو
۱۰	بازی در نقش پروین اعتصامی به نرگس محمدی رسید	جام جم
۱۱	تاریخ خرمشهر پر از قصه است	جام جم
۱۲	کسب ۳ مقام برتر در نوزدهمین جشنواره تئاتر مددجویان توسط زندان های استان همدان	راه مردم
۱۳	نرگس محمدی در نقش پروین اعتصامی	ستاره صبح
۱۴	کسب ۳ مقام برتر در نوزدهمین جشنواره تئاتر مددجویان توسط زندان های استان همدان	سیاست روز
۱۵	تقابل عکاسان حرفه ای تئاتر و تازه واردها	صبح نو
۱۶	گزارشی از یک تودیع و معارفه در تئاتر شهر	فوق العاده
۱۷	تشکیل شورای نظارتی در تئاتر شهر	نواوران
۱۸	برشی از تاریخ عهد قاجار / نقد و نظری بر نمایش «نازگل» به کارگردانی «میثم یوسفی»	هفت صبح
۱۹	پیشنهادهای ویژه هفت صبح	هفت صبح
۲۰	شنبه روز بدی بود / نقد و نظری بر نمایش «سیمای شنبه ها» به کارگردانی «علی نجفی»	هفت صبح
۲۱	پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب با «باغ» حسن معجونی افتتاح شد	هنرمند
۲۲	نرگس محمدی در نقش پروین اعتصامی	هنرمند

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«نرگس محمدی» در نقش پروین اعتصامی

نمایش «پروین» به نویسندگی و کارگردانی حسین کیانی و تهیه‌کنندگی داود نامور بازیگر نقش «پروین» معرفی شد. نرگس محمدی فعالیت هنری خود را از تئاتر آغاز کرده است و در کارنامه کاری‌اش همکاری با بیش از ۳۰ اثر هنری در مقام بازیگر به چشم می‌خورد. پیش از این حضور اکرم محمدی، امین زندگانی، مهران رنجبر، جواد یحیوی، مجید رحمتی، هوشنگ قوانلو، سهیل ملکی، مریم ندایی و آتنا تندرو اعلام شده است. علاقه‌مندان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر صفحه گروه تئاتر ملی چریکه به آدرس [cherike_theatre](https://www.cherike_theatre.com) را در اینستاگرام دنبال کنند.

نمایش‌های جدید در تئاتر شهر

نمایش‌های «اسب‌های انباری» به کارگردانی رضا کرمی زاده و «بهشت حکیم الله» به کارگردانی ویدا موسوی شامگاه یکشنبه اول خرداد اجرای خود را در تالارهای چهارسو و سایه مجموعه تئاتر شهر آغاز کردند. نمایش «اسب‌های انباری» به نویسندگی رضا گشتاسب، تهیه کنندگی سامان خلیلیان و کارگردانی رضا کرمی زاده از جمله آثار نمایشی است که از روز اول خرداد ماه در تالار چهارسو مجموعه تئاتر شهر به صحنه رفت. به گزارش مهر، در تالار سایه نیز نمایش «بهشت حکیم الله» به نویسندگی خسرو امیری و کارگردانی ویدا موسوی از روز اول خرداد اجرای خود را آغاز کرد.

همزمان با سالروز آزادسازی خرمشهر؛

۷۵ تئاتر خیابانی در کیش اجرایی شود

ایرنا - طبق اعلام معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان منطقه آزاد کیش، به مناسبت سوم خرداد سالروز آزادی خرمشهر تعداد ۷۵ تئاتر خیابانی در نقاط مختلف این جزیره اجرایی شود.

امسال معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان منطقه آزاد کیش برنامه های مناسبت سوم خرداد سالروز آزادی خرمشهر را در ۶ بخش پیگیری می کند.

اجرای همخوانی سرود سلام فرمانده با حضور دهه هشتادی ها و نودی ها مهمترین برنامه تدارک دیده شده برای این مناسبت است و مقرر شده عصر دوشنبه دوم خرداد در قالب ویژه برنامه گرامیداشت سالروز آزادی خرمشهر نسل جدید انقلاب در آیینهای آوای خلیج فارس جزیره کیش برای همخوانی این سرود گرد هم آیند.

اجرای ۷۵ تئاتر توسط پنج گروه تئاتر با موضوع های مختلف از

جمله ایثار و شهادت از روز دوشنبه تا چهارشنبه دوم تا چهارم خرداد از دیگر برنامه های تدوین شده برای این مناسبت است.

این نمایش ها هر روز در قالب سه تا پنج سانس از ساعت ۱۸ تا ۲۰ در فرودگاه اسکله تفریحی اماکن عمومی همچون مساجد امیرالمومنین (ع)، خاتم الانبیا (ص)، امام حسن (ع)، حضرت زینب (س) و امام صادق (ع)، و مراکز خرید پردیس ۱ و ۲، مرکز تجاری، پانید، آراین، عربها اجرا خواهد شد.

۷۵ تئاتر خیابانی در کیش اجرایی شود

روایتگری حاج حسین کاجی از یاران هشت سال دفاع مقدس با موضوع روز مقاومت، ایثار و خاطرات شهدا در روزهای سوم و چهارم خرداد در اسکله تفریحی و مسجد امام حسن (ع)، ویژه برنامه آزادسازی خرمشهر روز سوم خرداد بعد از نماز مغرب و عشاء در مسجد

امام حسن (ع) دیگر برنامه های تدوین شده در این روز است.

دیگر برنامه های تدوین شده برای گرامیداشت این مناسبت شامل پخش مستند سه قسمتی سرگرد (روایت آزادسازی خرمشهر و مقاومت) و قضا سازی و محوطه سازی جزیره کیش، نصب سروهای

مقاومت با تصاویر شهدا از میدان ساحل به سمت اسکله تفریحی است. آزادسازی خرمشهر از اهداف اصلی عملیات بیت المقدس در خلال جنگ ایران و عراق بود، که توسط ارتش جمهوری اسلامی ایران و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی انجام گرفت؛ بعد از این نبرد، شهر خرمشهر پس از ۵۷۶ روز اشغال توسط نیروهای ارتش عراق، در روز سوم خرداد سال ۱۳۶۱ بوسیله نیروهای مسلح ایران بازپس گرفته شد.

فتح خرمشهر بازتاب جهانی داشت و عراق باز دست دادن خرمشهر، از نظر سیاسی تکیه گاهش را برای مذاکره از دست داد و این نبرد از لحاظ نظامی، به عنوان نقطه عطفی در تاریخ جنگ ایران و عراق شناخته می شود.

شورای عالی انقلاب فرهنگی، سوم خرداد را به عنوان؛ روز مقاومت، ایثار و پیروزی در تقویم رسمی ایران نام گذاری کرده است.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۳ خرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۰۶

بازی در نقش پروین اعتصامی به نرگس محمدی رسید

چند وقتی است که حسین کیانی، کارگردان تئاتر در حال برنامه ریزی و انتخاب نقش های نمایش «پروین» است و شاید مهم ترین خبر در این باره این باشد که دیروز اعلام شد قرار است نرگس محمدی نقش پروین اعتصامی را در نمایش بازی کند. این نمایش به نویسندگی و کارگردانی حسین کیانی و تهیه کنندگی داوود نامور قرار است از هفتم خرداد ساعت ۱۹ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه برود و به زندگی این

شاعر مهم معاصر بپردازد که روایت های اندکی از زندگی شخصی او در دست است. شاید بیشتر مخاطبان نرگس محمدی را با کارهای تلویزیونی اش بشناسند اما او فعالیت هنری خود را از تئاتر آغاز کرده است. در کارنامه کاری اش همکاری با بیش از ۳۰ اثر هنری در مقام بازیگر به چشم می خورد. وی پیش تر در نمایش های «نظمیه زنان» و «راپورت های شبانه دکتر مصدق» به کارگردانی

اصغر خلیلی، «به علت ضیق مکان» به کارگردانی حامد وکیلی و نمایش «اولدسانگز/ عشق روزهای کرونا» به کارگردانی محمد رحمانیان ایفای نقش کرده است و به همین دلیل می شود گفت تجربه کافی برای بازی در این نمایش مهم را دارد. پیش از این حضور اکرم محمدی، امین زندگانی، مهران رنج بر، جواد یحیوی، مجید رحمتی، هوشنگ قوانلو، سهیل ملکی، مریم ندایی و آتنا تندرو به عنوان بازیگر در این نمایش اعلام شده است. / جام جم

تاریخ انتشار: سه شنبه ۳ خرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰۰۶

گفت‌وگو

یک هدیه سالانه به خرمشهر

خرمشهر حالا بانوی سالخورده‌ای است که هیچ‌کس زیبایی‌های او را نمی‌بیند. مهم‌ترین نماد خرمشهر در عکس‌های سالروز آذارسازی این شهر، مسجد جامع آن است که هنوز می‌توان رد گلوله‌ها را روی کاشی‌ها و دیوارهایش دید. هنوز نخل‌های بی‌سر و عقیم شده در این شهر، بسیار است. من همواره دلسوزی همراه با احترام به این شهر دارم و فکرمی‌کنم کاش مدیران و مسوولان، هر سال به بهانه سالروز آذارسازی خرمشهر یک امکان رفاهی یا شهروندی به مردم این شهر هدیه بدهند. بیشتر از ۲۰ سال از پایان جنگ گذشته و اگر و فقط اگر هر سال به بهانه سوم خرداد، بخشی از این شهر ترمیم می‌شد، امروز خرمشهر دیگری داشتیم. مردم این شهر غیور و مخلص بودند که از همه چیزشان گذشتند اما امروز چهره این شهر پر از درد و رنج است. هنوز می‌شود درباره این رنج حرف زد، فیلم ساخت و نمایشنامه و کتاب نوشت. یکی از هم‌زمان شهید جهان‌آرام‌ده بود نمایش ما را ببیند، سینه‌اش پر از خاطرهایی بود که باید شنید. حوزه هنری در حوزه کتاب و فیلم، کارهایی برای خرمشهر کرده، ولی هنوز کار زیاد است باین همه معتمد راه‌تشرکاز این مردم، ارائه امکانات رفاهی و آبادانی خرمشهر است.

مریم منصوری، کارگردان و نمایشنامه‌نویس:

تاریخ خرمشهر پر از قصه است

خرمشهر مثل زن زیبایی است که چشم همه مردان خارجی دنبالش بوده؛ این جمله را یکی از شخصیت‌های نمایش «آمده بودیم اینجا بمیریم» درباره خرمشهر سال‌های قبل از جنگ می‌گوید. مریم منصوری، نویسنده این نمایشنامه اما معتقد است در طول سال‌های جنگ تحمیلی و بعد از آن، دیگر خرمشهر آن زن جوان و زیبا نیست اما همچنان مورد توجه قرار دارد و موقعیت خاص این شهر در جغرافیای سیاسی خاورمیانه، شرایط خاصی به این شهر تحمیل کرده است. منصوری اهل خرمشهر نیست اما نوشتن نمایشنامه، او را به خواندن و پژوهش علاقه‌مند کرده و از جمله مهم‌ترین این پژوهش‌ها درباره تاریخ خرمشهر است.

این کارگردان جوان به قدری خرمشهر را می‌شناسد که می‌تواند با همه وجود آن را دوست بدارد و حرف زدن درباره زخم‌ها و دردهای این شهر، چشم‌هایش را ترکند. نمایش آمده بودیم اینجا بمیریم، به قلم منصوری و با کارگردانی او، سال ۱۳۹۹ در جشنواره تئاتر مقاومت جایزه سوم نمایشنامه‌نویسی را به دست آورد و محسن پوشایی و پرهام روئین به ترتیب در رشته‌های بازیگر مرد و بازیگر به خواندن و پژوهش علاقه‌مند کرده و از جمله مهم‌ترین این پژوهش‌ها درباره تاریخ خرمشهر است.

این کارگردان جوان به قدری خرمشهر را می‌شناسد که می‌تواند با همه وجود آن را دوست بدارد و حرف زدن درباره زخم‌ها و دردهای این شهر، چشم‌هایش را ترکند. نمایش آمده بودیم اینجا بمیریم، به قلم منصوری و با کارگردانی او، سال ۱۳۹۹ در جشنواره تئاتر مقاومت جایزه سوم نمایشنامه‌نویسی را به دست آورد و محسن پوشایی و پرهام روئین به ترتیب در رشته‌های بازیگر مرد و بازیگر به خواندن و پژوهش علاقه‌مند کرده و از جمله مهم‌ترین این پژوهش‌ها درباره تاریخ خرمشهر است.

گروه فرهنگ و هنر

نمایشنامه بنویسد. احتمالاً از خلق اثر بسیار هم لذت خواهد برد، چون این شهر تاریخ رنگارنگ، پرفراز و نشیب و پراز داستانی دارد.

جنگ، چهره‌مدانه دارد

جنگ یک اتفاق مردانه است و اتفاقات زنانه جنگ، پشت ماجرای است که در صحنه و جلوی چشم‌ها اتفاق می‌افتاد. برخلاف بسیاری از آثار نمایشی که در منطقه جنگی روایت شده‌اند یا درباره مصائب و رشادت‌های جنگی ساخته شده‌اند یا به مجروحان جنگ و آسیب‌های آنها پرداخته‌اند، من درباره فقدان‌های جنگ نوشته‌ام؛ درباره مصائبی که بعد از مفقودالامر شدن یک عضو خانواده اتفاق می‌افتد، درباره خانه‌ای که دیگر خانه نیست، درباره آدم‌هایی که از دست دادن را تجربه کرده‌اند. درباره بچه‌هایی که زمان جنگ رفته و بعد از جنگ نوجوان یا جوان شده، به شهر برگشته‌اند و قسمتی از تاریخ را در حافظه خود ندارند.

مصیبت و حماسه، دو روی یک سکه هستند، چون برای عبور از مصیبت‌های دشوار باید رشادت‌های بزرگ نشان داد. شاید در زمان بروز اتفاقات، فقط رشادت‌ها به یاد بیایند اما بعد از حماسه است که مصیبت‌ها و فقدان‌ها خود را نشان می‌دهند و مدیریت مصیبت‌ها و فقدان‌ها برعهده زنان است که در نقش مادر، همسریا خواهر، خانواده را دور هم جمع می‌کنند و دوباره به خانه معنا می‌دهند.

او را فریفتند نیز مایه‌های پرداخت دراماتیک دارد، به خصوص قتل بی‌سروصدای او در تهران. خرمشهر در جنگ جهانی دوم، ورود انگلیسی‌ها به خرمشهر، جنگ هشت‌ساله و کشف نفت، می‌تواند قصه‌های مهم این شهر باشد و در کنار همه اینها تاریخ هشت‌ساله دفاع مقدس و داستان مردم خرمشهر که سنگ زیرین آسیاب بودند، قصه‌های بسیاری در خود دارند. حتی قصه آنهایی که در زمان اشغال شهر به ناچار راهی تهران و سایر شهرها شدند و سال‌ها بعد شهرشان و خانه‌شان را مانند یک ویرانه تحویل گرفتند هم می‌تواند دستمایه آثار نمایشی دیدنی و تاثیرگذار باشد. همه این قصه‌ها به شرطی به دل خواهد نشست که فارغ از پیش‌داوری‌های حزبی و ارزش‌گذاری‌های رسمی باشد. یعنی باید خود مردم را نشان داد با تمام واقعیت‌شان.

تاریخ و پژوهش، کافی است

برای نوشتن نمایشنامه‌ام با تاریخ خرمشهر و مردمش بیشتر آشنا شدم، فکرمی‌کنم نیازی نیست نمایشنامه‌نویس‌ها و فیلمنامه‌نویس‌ها خرمشهری باشند، چون این شهر قسمتی از تاریخ کشورمان است و منابع زیادی از تاریخ خوزستان، تاریخ خرمشهر در جنگ جهانی، دوران قحطی، جنگ هشت‌ساله و... در دسترس علاقه‌مندان قرار دارد. هر نویسنده‌ای با هر پشتوانه قومیتی می‌تواند با کار پژوهشی، تحقیق میدانی و استفاده از مشاوران محلی، درباره این شهر فیلمنامه و

شهری بود که تصرف شد و البته بعد از مدتی از تصرف درآمد.

شهر هزار قصه

خرمشهر می‌تواند بستر قصه‌های زیادی باشد. نمایشنامه آمده بودیم اینجا بمیریم را به جهان‌آرا تقدیم کردم که نماد مبارزه‌های مردمی در دفاع از این شهر بود. محمد جهان‌آرایک نمونه از قهرمانان ملی است؛ قهرمانانی که هنوز پرتزه درستی از آنها ارائه نشده است. حتی شیخ خزعل که انگلیسی‌ها

نمونه حکومت‌های شیخ‌نشین را در خرمشهر پیاده کرد، چه در جنگ جهانی دوم، چه در جنگ ایران و عراق. این شهر، بیل ارتباطی روسیه به آب‌های آزاد جنوب ایران بوده و همین‌طور به دلیل ثروتی که از اکتشاف نفت به دست آورده، نظر حکومت‌های همسایه و نیز قدرت‌های جهانی مثل انگلیس، آمریکا و روسیه را جلب می‌کرده است. در جنگ جهانی دوم متفقین برای ارسال اسلحه از بندر خرمشهر عبور می‌کردند و نیز از راه‌آهن شمال به جنوب ایران، در جنگ ایران و عراق خرمشهر تنها

نمایشنامه آمده بودیم اینجا بمیریم، یک روایت زنانه از مصائب جنگ هشت‌ساله است اما برای نوشتن این نمایشنامه، خرمشهر را از زمان شیخ خزعل که انگلیسی‌ها به دنبال تصرف شهر بندری خرمشهر بودند تا دوره جنگ که صدام گفته بود من دوروزه خرمشهر را می‌گیرم و نیز در سال‌های دفاع مقدس مدنظر داشته‌ام. خرمشهر یک بندر زیبا و ثروتمند بوده که همیشه مورد تهاجم قرار گرفته است؛ چه در دوره شیخ خزعل که قصد داشت اعلام استقلال کند و

کسب ۳مقام برتر در نوزدهمین جشنواره تئاتر مددجویان توسط زندان های استان همدان

به گزارش روابط عمومی اداره کل زندان های همدان، مددجویان اداره کل زندان های استان همدان موفق به کسب ۳ مقام برتر در نوزدهمین جشنواره تئاتر مددجویان در قزوین شدند.

نوزدهمین جشنواره تئاتر مددجویان زندان های کشور در شهر قزوین با معرفی نفرات برتر به پایان رسید که مددجویان همدان موفق به کسب سه رتبه اول، دوم و سوم در رشته های مختلف شدند.

همچنین استان همدان سال گذشته موفق به کسب رتبه تیم برگزیده مسابقات هنری هجدهمین جشنواره کشوری در استان تهران شده بود که این مسابقات به دلیل شیوع کرونا به صورت غیر حضوری برگزار گردید.

همزمان با نوزدهمین دوره مسابقات تئاتر مددجویان در قزوین، لوح تقدیر و تندیس طلایی جشنواره سال گذشته به استان همدان بعنوان برگزیده هجدهمین دوره مسابقات اهداء گردید.

نرگس محمدی در نقش پروین اعتصامی

نرگس محمدی، بازیگر تلویزیون، سینما و تئاتر، نقش پروین اعتصامی را در نمایش «پروین» حسین کیانی ایفا می‌کند.

نرگس محمدی فعالیت هنری خود را از تئاتر آغاز کرده و در کارنامه کاری اش همکاری با بیش از ۳۰ اثر هنری در مقام بازیگر به چشم می‌خورد. نمایش «پروین» به قلم و کارگردانی حسین کیانی و تهیه‌کنندگی داود نامور از هشتم خردادماه ساعت ۱۹ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر به روی صحنه خواهد رفت.

کسب ۳مقام برتر در نوزدهمین جشنواره تئاتر مددجویان توسط زندان های استان همدان

به گزارش روابط عمومی اداره کل زندان های همدان، مددجویان اداره کل زندان های استان همدان موفق به کسب ۳ مقام برتر در نوزدهمین جشنواره تئاتر مددجویان در قزوین شدند. نوزدهمین جشنواره تئاتر مددجویان زندان های کشور در شهر قزوین با معرفی نفرات برتر به پایان رسید که مددجویان همدان موفق به کسب سه رتبه اول، دوم و سوم در رشته های مختلف شدند. همچنین استان همدان سال گذشته موفق به کسب رتبه تیم برگزیده مسابقات هنری هجدهمین جشنواره کشوری در استان تهران شده بود که این مسابقات به دلیل شیوع کرونا به صورت غیر حضوری برگزار گردید. همزمان با نوزدهمین دوره مسابقات تئاتر مددجویان در قزوین، لوح تقدیر و تندیس طلایی جشنواره سال گذشته به استان همدان بعنوان برگزیده هجدهمین دوره مسابقات اهداء گردید.

یادداشت کیارش مسیپی، عکاس تئاتر و کارشناسی پژوهش هنر درباره دوران پساکرونا

تقابل عکاسان حرفه ای تئاتر و تازه واردها

خوشبختانه امروزه بعد از تزریق واکسن کرونا به اکثریت جامعه شاهد کم رنگ شدن این بیماری در سطح کشور هستیم که با توجه به این امر سالن های تئاتر و گروه های نمایشی کم کم جانی تازه گرفته اند و شاهد اجرای متعدد در سالن های مختلف نمایش در سطح شهر هستیم. این قضیه باعث شده تا عکاسی تئاتر و ثبت لحظه های تئاتری نیز از سر گرفته شود و افرادی که علاقه مند به عکاسی تئاتر هستند به دنبال رویای خود عکاسی از صحنه، نور و بازیگر بروند.

عکاسی از پشت صحنه تئاتر را فراموش نکنیم و در نهایت به سراغ عکاسی صحنه ای برویم. نکته حائز اهمیت بعد از عکاسی را می توانیم ادیت و اصلاح صحیح و اصولی عکس ها در نظر بگیریم تا بتوانیم عکس هایی درست و خلاقانه از نمایش را برای مخاطب ارائه دهیم؛ زیرا این امر باعث جذب تماشاگر تئاتر برای دیدن نمایش خواهد شد. پس این نکته برای عکاسانی که تازه وارد این ژانر عکاسی شده اند باید حائز اهمیت باشد که اگر عکسی از هر عکاس منتشر می شود امضای آن عکاس پای عکس هاست و بدانی هر عکسی را صرفاً برای دیده شدن در صفحات مجازی و بقیه مسائل منتشر نکنیم. نکته مهم تر تعامل میان گروه نمایشی و عکاس است. در نهایت اخلاق مدار بودن یک عکاس چه زمانی که به عنوان عکاس گروه مشغول به فعالیت است یا به عنوان عکاس آزاد یا به سالن های تئاتری می گذارد بسیار بسیار مهم است؛ زیرا تئاتر هنر زنده است و اگر خطایی از عکاس هنگام عکاسی کردن سر بزند باعث برهم زدن تمرکز بازیگر و آزاده خاطر شدن مخاطبانی می شود که به تماشای نمایش آمده اند.

حرفه ای عمل کنیم

سخن آخر: پس بهتر است قبل از ورود به این عرصه دلیل خود را برای عکاسی از تئاترها را بدانیم. یاد بگیریم که در همان ابتدای امر چگونه مانند یک عکاس حرفه ای یا به سالن های تئاتر بگذاریم تا در آینده نه چندان دور عکاسانی که در ابتدای این راه هستند مانند عکاسان حرفه ای در این زمینه مشغول به فعالیت شوند. این نکته را نیز بدانیم که حتماً نباید از چهره های معروف عکاسی کنیم تا عکسی پربازدید داشته باشیم، بلکه باید بی نقص و اصولی لحظه درست از صحنه پررنگ تئاتر را عکاسی کنیم و از همه مهم تر دلیل درستی برای ثبت عکس ها و چرایی برای خود داشته باشیم.

در انجمن های متعدد نیازمند این تلاش هستند و از طرفی عکاسی که به عنوان شغل به عکاسی تئاتر نگاه می کند حاصل سال ها تلاشش در عرض یک شب با آمدن افرادی که به صورت مجانی کار می کنند از بین می رود. این نکته هم باید گفته شود که بسیاری از کارگردان ها ترجیح می دهند با عکاسان شناخته شده کار کنند تا خروجی عکس هایی که از نمایش بیرون می آید با اطمینان و خیال راحت باشد و نزدیک به طرز فکر کارگردان باشد و دیگر نگرانی و دغدغه ای برای ثبت عکس های شان نداشته باشند.

ولی نکته قابل تأمل در داستان مجانی کار کردن عکاسان تئاتر این است که هزینه گزافی که عکاسان بابت خرید دوربین، لنز و بقیه متعلقات شان می پردازند در مقابل کار مجانی از بین می رود اما به چه قیمتی؟ عکاسان حرفه ای تئاتر که با گروه های نمایشی همکاری دارند به درستی می دانند که عکاسی از تئاتر صرفاً به عکاسی صحنه ای خلاصه نمی شود؛ زیرا هنگامی که به عنوان عکاس یک گروه شناخته می شویم، باید از تمرین های نمایش عکس بگیریم، با گرافیکست نمایش برای تولید محتوای تبلیغاتی همکاری کنیم، عکاسی از گریم و

تقابل دو گروه عکاس

عکاسی تئاتر در حال حاضر برای افرادی که در این زمینه فعالیت دارند به دو دسته تقسیم می شود: دسته اول عکاسانی هستند که برای کسب درآمد به عنوان عکاس گروه شناخته می شوند و همانند قبل به کار و حرفه خود در این زمینه می پردازند. در مقابل عکاسانی هستند که برای صفحه اینستاگرام خود، شرکت در مسابقات، کسب مهارت، جمع آوری رزومه و علاقه ای که به ثبت عکس از بازیگران دارند به سراغ این ژانر عکاسی می روند.

اما این دو گروه پیوسته با هم در تضاد هستند؛ زیرا افرادی که در گروه دوم این تقسیم بندی قرار می گیرند متأسفانه باعث می شوند که به صورت مجانی برای گروه های نمایشی عکاسی کنند و خیلی از گروه های نمایشی به استقبال این افراد می روند تا از هزینه های تولید نمایش را کم کنند و این امر باعث کلافگی گروه اول عکاسان تئاتر می شود.

حق با کیست؟

از دیدگاه من، هر دو گروه حق دارند؛ زیرا افرادی که تازه وارد هستند برای کسب مهارت و جمع آوری رزومه برای عضویت

گزارشی از یک تودیع و معارفه در تئاتر شهر

آیین تکریم و معارفه مدیریت تئاتر شهر عصر روز یکشنبه اول خرداد ماه با حضور مدیر کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، کارکنان تئاتر شهر، مدیران و تعدادی از کارکنان اداره کل هنرهای نمایشی در تالار مشاهیر مجموعه تئاتر شهر برگزار شد.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، آیین تکریم و معارفه مدیران و مدیران سابق تئاتر شهر و معارفه سید محمد جواد طاهری مدیریت جدید این مجموعه عصر روز یکشنبه اول خرداد ماه با حضور کاظم نظری مدیر کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مدیران و کارکنان تئاتر شهر، تعدادی از مدیران و کارکنان اداره کل هنرهای نمایشی و مدیران مجموعه های دیگر در تالار مشاهیر مجموعه تئاتر شهر برگزار شد. در ابتدای این مراسم که با تلاوت آیاتی از قرآن مجید و سرود جمهوری اسلامی ایران همراه بود، علیرضا سعیدی مدیر روابط عمومی تئاتر شهر که اجرای مراسم را به عهده داشت، ضمن خوش آمدگویی به حاضران در برنامه و یادکردی به مناسبت فرارسیدن سالروز آزادسازی خرمشهر و حماسه سازان قهرمان هشت سال دفاع مقدس، از ابراهیم گله دارزاده برای ایراد سخنرانی دعوت کرد. ابراهیم گله دارزاده گفت: می خواهم از دوستانی تشکر کنم که در این سال ها خیلی به من کمک کردند؛ تشکر اول من از جناب آقای قادر آشنا (مدیر کل سابق هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی) است که با حسن اعتمادشان این فرصت خدمت را به من دادند تا بتوانم به خانواده تئاتر و هنرمندان عزیزمان خدمت کنم و البته در شرایط بسیار سخت و ترسناک کرونا بتوانم کاری انجام دهم که تئاتر تعطیل نباشد. وی با اشاره به روزهای نخست مدیریتش که همزمان با ایام همه گیری کرونا بود، عنوان کرد: از همه عزیزان هنرمندی که از همان اول تا عزیزانی که امروز در صحنه های تئاتر شهر میزبان تماشاگران تئاتر هستند، تشکر می کنم که با حضورشان تئاتر را زنده نگه داشتند. این در حالی است که باید از جناب رضاصیرت در مدیریت انجمن هنرهای نمایشی ایران و دیگر همکاران این

مجموعه از جمله جناب بروز منند قدر دانی ویژه ای داشته باشم. به هر حال گاهی مشکلاتی که در تئاتر شهر رخ می دهد دولتی است ولی به دست دوستان غیردولتی حل و برطرف می شود. همکاران عزیز در انجمن هنرهای نمایشی همیشه به ما کمک کرده اند و دست ما را گرفته اند. رئیس پیشین تئاتر شهر در پایان گفت: برای برادر عزیزم سید جواد طاهری آرزوی توفیق و توان مضاعف می کنم تا در مدیریت تئاتر شهر موفق و سر بلند باشد و از سختی کار خسته نشود. همچنین برای برادر ارجمندم جناب آقای دکتر کاظم نظری هم آرزوی توفیق می کنم تا ایشان هم در ارائه برنامه های آینده موفق و سر بلند حرکت کنند. کاظم نظری، مدیر کل هنرهای نمایشی سخنان بعدی مراسم تودیع و معارفه مدیران پیشین و جدید مجموعه تئاتر شهر بود. وی با خبر مقدم به حاضران در این مراسم، در سخنانی کوتاه عنوان کرد: آقای ابراهیم گله دارزاده از هنرمندان بسیار شریف، معلم، با اخلاق و انسانی بی نظیری است که قطعاً از اینجا نمی روند و حتماً ما از تجربه او در اداره کل هنرهای نمایش استفاده خواهیم کرد. ضمن اینکه بر ما تکریم انسان دوست داشتنی مثل ایشان واجب است. من در عین حال خیر مقدم عرض می کنم به برادر عزیزم جناب آقای سید جواد طاهری که از هنرمندانی است که سال های سال عمرش را در تئاتر گذاشته و امیدواریم که ایشان هم بتوانند بدر خشنود و اتفاقات

مشکلات تئاتر شهر هستند. مجموعه تئاتر شهر به نظر من شأن و منزلت بالایی دارد و ما موظف هستیم تا در حفظ این شأن و منزلت کوشا باشیم. همه ما عمرمان را در تئاتر گذرانده ایم، ما می توانستیم مثل خیلی از آدم های دیگر به تفریحات خود و خوشگذرانی های خود بپردازیم اما از خود گذشتگی کردیم و برای تئاتر ماندیم؛ باور دارم امروز بیشتر از دیروز نیازمند این از خود گذشتگی هستیم. مدیر مجموعه تئاتر شهر با اشاره به دشواری های فعالیت در این مجموعه با توجه به امکانات موجود توضیح داد: کار بسیار سختی است که با ۴ نفر مجموعه به این بزرگی را از لحاظ خدماتی رسیدگی کرد. من به عنوان یک مدیر اگر نیاز باشد جaro به دست بگیرم این کار را انجام می دهم و این برای من مهم است چون جایگاه تئاتر شهر مهم است. طاهری با اشاره به روند بازبینی آثار متقاضی اجراء در تئاتر شهر عنوان کرد: هنگامی که در شورای نظارت و بازبینی کنار وحید فخر موسوی بودم، تعجب کردم با وجود اینکه به برنامه اجرایی مجموعه یک ساله بسته می شود اما باز هم نباید برخی آثار به دلیل اهمال برخی پدید آورندگانشان به دقیقه نود می افتد و کارها با تعجیل انجام می شوند و دوستان هنرمند هم اصرار دارند در فرصتی محدود و به فوریت کارشان بازبینی شود. باید برای رفع این معضل چاره اندیشی کنیم. نباید دچار این مشکل شویم که تنهاده روز یا بازده روز به شورای نظارت و ارزشیابی فرصت دهم که بعد مسائل آنچنانی برای مجموعه تئاتر رخ دهد. قطعاً شورای بر تئاتر شهر گرد هم می آیند متشکل از اساتید، هنرمندان و بزرگان عرصه هنر تا نظارتی بر اجراها داشته باشد. هنرمندانی که برای اجرا در تئاتر شهر علاقه مند هستند باید متن هایشان را زودتر به دست ما برسانند که هم ششور و وقت داشته باشد هم هنرمند و هم اثری ماندگار خلق شود. تقاضا می کنم از تمام همکاران که همراهی کنند و با من همراه شوند و با من همکاری کنند تا مسائل درونی تئاتر شهر ما را گرفتار نکنند. پس از صحبت های طاهری متن حکم مدیریت جدید مجموعه تئاتر شهر قرائت و توسط مدیر کل هنرهای نمایشی وزارت ارشاد به وی اهدا شد.

تئاتر

تشکیل شورای نظارتی در تئاتر شهر

صحنه های تئاتر شهر میزبان تماشاگران تئاتر هستند، تشکر می کنم که با حضورشان تئاتر را زنده نگه داشتند. این در حالی است که باید از رضایت در مدیریت انجمن هنرهای نمایشی ایران و دیگر همکاران این مجموعه از جمله بروزمند قدرانی ویژه ای داشته باشم. به هر حال گاهی مشکلاتی که در تئاتر شهر رخ می دهد دولتی است ولی به دست دوستان غیردولتی حل و برطرف می شود. همکاران عزیز در انجمن هنرهای نمایشی همیشه به ما کمک کرده اند و دست ما را گرفته اند.

گله دار زاده ادامه داد: از دوستان عزیزم در شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی خصوصاً سید وحید فخر موسوی تشکر می کنم؛ حضور و کمک های شان فراموش نشدنی است. از نظر من تئاتر شهر بهترین و متخصص ترین کادر فنی ایران را دارد که در شرایط سخت و دشوار همیشه و همواره همراه بوده اند. بنابراین از همه همکارانم در تئاتر شهر تشکر فراوان کرده و به بودنشان افتخار می کنم. این عزیزان همیشه پشت صحنه هستند و برای تولید یک اثر نمایشی بسیار تلاش می کنند و شاید هیچ وقت دیده نشوند. در دوران کرونا خیلی از گروه های هنری و هنرمندان نتوانستند کار کنند و فشار بسیار زیادی روی آن ها بود و این ۲ سال هم تعداد گروه های درخواست کننده برای اجرا در تئاتر شهر را بیشتر از پیش کرد و همه منتظر هستند تا فرصت کار در سالن های تئاتر شهر برایشان مهیا شود. به جهت بالا رفتن هزینه ها تولید تئاتر بسیار دشوار و سخت شده است. امیدوارم کارهای زیادی روی صحنه برو و قیمت بلیت تئاتر برای همه مردم قابل پرداخت باشد. رییس پیشین تئاتر شهر در پایان گفت: برای سید جواد طاهری آرزوی توفیق و توان مضاعف می کنم تا در مدیریت تئاتر شهر موفق و سر بلند باشد و از سختی کار خسته نشود. همچنین برای برادرار جمندم کاظم نظری هم آرزوی توفیق می کنم تا ایشان هم در ارائه برنامه های آینده موفق و سر بلند حرکت کنند. کاظم نظری مدیر کل هنرهای نمایشی سخنان بعدی مراسم تودیع و معارفه مدیران پیشین و جدید مجموعه تئاتر شهر بود.

آیین تکریم و معارفه مدیریت تئاتر شهر عصر روز یکشنبه اول خرداد با حضور مدیر کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، کارکنان تئاتر شهر، مدیران و تعدادی از کارکنان اداره کل برگزار شد.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، آیین تکریم ابراهیم گله دار زاده رییس سابق تئاتر شهر و معارفه سید محمد جواد طاهری مدیریت جدید این مجموعه عصر روز یکشنبه اول خرداد با حضور کاظم نظری مدیر کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مدیران و کارکنان تئاتر شهر، تعدادی از مدیران و کارکنان اداره کل هنرهای نمایشی و مدیران مجموعه های دیگر در تالار مشاهیر مجموعه تئاتر شهر برگزار شد.

در ابتدای این مراسم که با تلاوت آیاتی از قرآن مجید و سرود جمهوری اسلامی ایران همراه بود، علیرضا سعیدی مدیر روابط عمومی تئاتر شهر که اجرای مراسم را به عهده داشت، ضمن خوش آمدگویی به حاضران در برنامه و یادکردی به مناسبت فرارسیدن سالروز آزادسازی خرمشهر و حماسه سازان قهرمان هشت سال دفاع مقدس، از ابراهیم گله دار زاده برای ایراد سخنرانی دعوت کرد.

ابراهیم گله دار زاده گفت: «رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا» این اولین جمله ای بود که وقتی به عنوان رییس مجموعه تئاتر شهر انتخاب شدم به زبان آوردم و از پروردگار عالم خواستم که همه چیز به صدق و صفا باشد. می خواهم از دوستانی تشکر کنم که در این سال ها خیلی به من کمک کردند؛ تشکر اول من از قادر آشنا مدیر کل سابق هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است که با حسن اعتمادشان این فرصت خدمت را به من دادند تا بتوانم به خانواده تئاتر و هنرمندان عزیزمان خدمت کنم و البته در شرایط بسیار سخت و ترسناک کرونا بتوانیم کاری انجام دهیم که تئاتر تعطیل نباشد.

وی با اشاره به روزهای نخست مدیریتش که همزمان با ایام همه گیری کرونا بود، عنوان کرد: از همه عزیزان هنرمندی که از همان اول تا عزیزی که امروز در

برشی از تاریخ عهد قاجار

نقد و نظری بر نمایش «ناز گل» به کارگردانی «میثم یوسفی»

می‌نماید، ولی آنچه مخاطب را کمی سردرگم می‌کند، پایان بازی و دور روایت برای مرگ شخصیت‌های اصلی است. نمایش‌های ایرانی معمولاً با پایان خوش و عاقبت‌بخیری و اصلاح‌پذیری کاراکترهای منفی و بدذات ماجرا به فرجام می‌رسند که در نمایش «ناز گل» خبری از این قاعده نیست. چنان‌که در نهایت تماشاگر می‌بیند این بار برخلاف همیشه از دست «سیاه» هم کاری بر نمی‌آید و خودش هم در دام بلا گرفتار می‌شود.

نقد دیگری که به نمایش وارد است، ورود ناگهانی و بی‌مقدمه «سیاه» به داستان است. گرچه نویسنده تمرکزش را بر روایت احول محفل‌های زنانه قاجار گذاشته اما وقتی قرار است در نهایت شخصیت سیاه، جوانمردانه ناجی ناز گل بشود، باید زودتر معرفی و وارد قصه می‌شد.

با این حال، از نقاط قوت نمایش می‌توان به کارگردانی خوب میثم یوسفی و بازی‌های یکدست و دلنشین بازیگران اشاره داشت. به خصوص بازی‌های ناصر آویژه (غریب/سیاه)، علی رجایی (کامران میرزا)، سناناز روشنی (ناز گل)، مهدی وثوقی‌راد (بیراز خان) و فریده دریامج (خانوم جون) بسیار درست و تحسین‌برانگیزند.

یوسفی در مقام کارگردان از صحنه مختصر و مینیمال نمایش، بیشترین بهره را برده و با استفاده از تکنیک‌ها و تمثیل‌های رایج در نمایش‌های ایرانی، فضایی دیدنی و قابل قبول ساخته است. نمونه خوش، صحنه تهدید به خودکشی کامران میرزا که بر ارتفاع کوتاه چهار پایه، بلندای برج را تداعی می‌کند و بازیگران مقابل نیز همین حس را می‌گیرند. علی رجایی در «ناز گل» با تغییر به موقع در حس، کلام و میمیک خود، بازی درخشانی ثبت کرده است. با این‌که نمایش در طول اجرا، خوش‌ریتم است و حتی مونولوگ‌های آدم‌ها درباره ماجرا، مخاطب را خسته نمی‌کند اما می‌شد برخی لحظه‌ها را کوتاه‌تر کرد و زمان ۹۰ دقیقه‌ای آن را به ۷۰ تا ۷۵ دقیقه کاهش داد.

نمایش‌های سنتی ایرانی گرچه تنوع گسترده‌ای ندارند و به چند مورد محدود می‌شوند، ولی میان علاقه‌مندان به هنرهای نمایشی محبوبند، به‌ویژه نمایش‌های تخته‌حوضی یا سیاه‌بازی از دیرباز تا امروز محبوبیت فراوان داشته و خوشبختانه توانسته این محبوبیت را بین مخاطب خاص خود حفظ بکند اما نکته آنجاست که بسیاری از تماشاگران عام‌تأثیر در مواجهه با این گونه نمایشی، آن را اثری ساده و سهل‌الوصول، متکی بر شوخی‌های رفتاری و گفتاری می‌دانند. حال آن‌که چنین نیست و اتفاقاً نمایش‌های ایرانی هم مهارت لازم را در کارگردانی و اجرا می‌طلبند تا به نتیجه مطلوبی دست یابند. نمونه‌اش نمایش «ناز گل» که این شب‌ها در تماشخانه سنگلج روی صحنه است.

نمایش «ناز گل»، نمونه موفق و قابل توجهی در گونه نمایش‌های ایرانی، آیینی و سنتی است که می‌تواند تماشاگرش را سرگرم کرده، به وجد بیاورد و با روایت برشی از تاریخ عهد قاجار، در بطن داستان خود تأثیرگذار هم باشد. این نمایش، نیمی از موفقیتش را مرهون نمایشنامه خوب سید علی موسویان است که تلاش کرده با پرداختن به قصه‌ای دراماتیک و اجتماعی از دوره قاجار و تزریق رگه‌های کمدی‌موزیکال در اغلب لحظه‌های آن، ضمن شادی‌آفرینی و خنداندن تماشاگر، او را برای مواجهه با پایان تراژیک اثر آماده بکند. نویسنده نوک پیکان انتقادش را در نمایشنامه به سمت رفتار ظالمانه و مستبد خاندان قاجار گرفته و نگاهی ویژه و نو به ظلم تاریخی آن قوم بر بانوان این مرز و بوم داشته است؛ نگاهی که حتی قابل تعمیم به جامعه امروز است. تحقیر زنان خواننده و نوازنده (یا اصطلاحاً مطرب) و زدن انگ بی‌عفتی به آن‌ها، مسئله‌ای است که در این نمایشنامه به روشنی مطرح و مورد انتقاد واقع شده. هرچند سرنوشت غمبار یکی از هزاران زن مطرب دربار و عاشقی پریشان‌خاطرش در تضاد با اجرای پرشور و طرب‌انگیز نمایش است اما پایان تراژیک آن، کاملاً منطقی و باورپذیر

تاریخ انتشار: سه شنبه ۳ خرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۰۶

پیشنهادهای ویژه هفت صبح				
زمان	مکان	بازیگران	کارگردان	نمایش
۱۹:۳۰	تماشاخانه سنگلج	باران ستوده، ساناز روشنی	میشم یوسفی	نازگل
۲۰	تئاتر شهر	یلدا عباسی، ساناز نجفی	الهام شعبانی	بی زندگان چرا
۲۰:۳۰	خانه هنرمندان	مهدی شاهدهی	فرشاد جعفری	مونوری
۲۰:۴۵	عمارت سیمرغ	ستاره ملکی، پویا نوروزی	نیما طیبی	سنگ، کاغذ، قیچی
۲۰:۳۰	تماشاخانه ایرانشهر	رومینا مومنی، حامد رسولی	محمد مساوات	شکوفه های گیلاس
۱۹	تماشاخانه اهورا	محمد رضا پناهی، امید قاسمی	نیما نیوتی	مجلس گردن گیری
۱۹:۳۰	تماشاخانه ایرانشهر	کاظم بلوچی، رحیم نوروزی	مسعود دلخواه	شام آخر

شنبه روز بدی بود

نقد و نظری بر نمایش «سیمای شنبه‌ها» به کارگردانی «علی نجفی»

نمایش «سیمای شنبه‌ها»، که این روزها به کارگردانی علی نجفی در تماشاخانه خاتون اجرا می‌شود، برداشتی آزاد است از نمایشنامه «یرما» نوشته فدریکو گارسیا لورکا (شاعر و نمایشنامه‌نویس شهیر اسپانیایی) اما کارگردان در متنی که به همراه «احسان فکا» نوشته، در این برداشت آزاد، دنیای شخصی و ذهنی خود و نویسنده مشترکش را روی صحنه زنده کرده و آنچه از متن لورکا باقی مانده، تنها پیرنگ کلی یا خط داستانی ماجرا از سرشت و سرنوشت زنی است که توان فرزندآوری ندارد و توهم او مبنی بر داشتن فرزند، موجب شده همسر پزشکش، زن را در تیمارستانی تحت مدیریت خود بستری کند.

سیمما (آرزو خداکرمی) با وجودی که طبق تایید خرم (همسرش / میثم محمدی)، بیمار است و نیاز به مراقبت دارد، خود این ادعا را رد می‌کند و در طول نمایش مدام در کشمکش با اوست تا از بند تیمارستان رهایی یابد اما موفق نمی‌شود و به اجبار روزگارش را با زنانی سر می‌کند که هر کدام به دلیلی آنجا بستری‌اند و از قضا دو نفرشان، یعنی پروین (ملیحه جهانشاهی) و دختر عروسکی (مریم جلیلی) وابستگی و پیوندی عمیق با مسئله بچه دارند. از سویی، دکتر خرم با کنترل و احاطه بر دو دیوانه دیگر مانع از موفقیت زنش در فرار می‌شود. شنبه‌های هر هفته، کورسوی امید در دل سیمما می‌جوشد بلکه همسرش از اصرار بر بیماری او دست بکشد و سیمما را به خانه برگرداند اما این شنبه‌ها کم‌کم کسالت‌بار می‌شوند و سیمما به حضورش در تیمارستان عادت می‌کند و درست شنبه سیزدهم، روز بدی است که سیمما به سیم آخر می‌زند و به اجرای عملی هولناک رو می‌آورد.

«سیمای شنبه‌ها» در پایان تراژیکش شباهت آشکاری با متن لورکا دارد، ولی نشانه‌گذاری‌های این برداشت آزاد برای ایجاد تعلیق و معما در رسیدن به لحظه فاجعه کم‌مایه است و شاید بهتر بود در دیالوگ‌ها یا رفتار سیمما و خرم، نشان‌هایی از التهاب و شدت مشکلی که میان آن دوست و احتمال بروز خشم و جنایت، گنجانده می‌شد اما در حال حاضر، مخاطب تنها باید از طریق اطلاعات محدود در دیالوگ‌ها، پی به وخامت اوضاع

ببرد. اشاره‌ای که گاهی در دیالوگ‌های سیمما بر علاقه افراطی خرم به کارش و پول درآوردن شنیده می‌شود نیز، تأکیدی بر مقصدبودن همسر در نمایشنامه «یرما» ی لورکا است که البته نه در متن اسپانیایی و نه در برداشت آزاد نجفی، دلیلی برای تصمیم نهایی یرما / سیمما نیست.

با این حال، نمایش «سیمای شنبه‌ها» در اجرا-از کارگردانی گرفته تا بازی‌ها و برخی عناصر دیداری و شنیداری- اثری قابل توجه و ستایش‌برانگیز است. اگر نمایشنامه کم‌گو و کش‌دار است، ولی علی نجفی در مقام کارگردان موفق شده حس و حال شاعرانه و تراژیک متن اصلی را به روح کار خود تزریق کند تا تماشاگر مدت یک ساعت، عمیقاً درگیر نمایش و فضای داستان بشود. علی نجفی، که خود سال‌های طولانی سابقه بازیگری حرفه‌ای و کارگردانی تئاتر و فیلم دارد، در کارگردانی این نمایش تمام توان و تجربه‌های خود را به کار گرفته تا اثری دیدنی و به یادماندنی خلق کند که البته در این امر، موفق عمل کرده است. بی‌تردید مهم‌ترین امتیاز نمایش، انتخاب درست و هدایت دقیق بازیگران برای رسیدن به چنین اجرای قرص و محکمی است. با وجودی که بازیگران نمایش برآمده از کارگاه آموزش بازیگری‌اند و برای نخستین بار یک اجرای حرفه‌ای را تجربه می‌کنند، ولی اغلب آن‌ها توانسته‌اند بازی‌های شایسته و بی‌نقصی ارائه کنند که نتیجه آموزش و وسواس نجفی در کارگردانی است.

از میان هشت بازیگر نمایش، آرزو خداکرمی، ملیحه جهانشاهی، مریم جلیلی و میثم محمدی بهترین بازی‌ها را شکل داده‌اند.

به‌ویژه نگاه کنیید بازی در سکوت خداکرمی و جهانشاهی را که چگونه با ریزترین حرکات دست و صورت، توجه مخاطب را به خود جلب و او را میخکوب می‌کنند. بازی نگین بخشی‌پور و سارا اغفاری در نقش‌های رحمتی و رحمانی ضعیف نیست اما اغراق آن‌ها در بیان دیالوگ‌ها و اصرارشان بر دیوانگی زن‌ها، بیش از حد نیاز است، تا جایی که برخی از جمله‌ها عملاً درست شنیده و فهمیده نمی‌شوند و دیالوگ از دست می‌رود. مجید چیت‌سازی می‌توانست نقش دکتر بشارتی را کمی قوی‌تر و جان‌دارتر ایفا کند اما متأسفانه بازی او سرد و یکنواخت است. به‌نظرم کاراکتر سرایدار (بابک جدی) در نمایش کارکرد موثر و ضرورت دراماتیک ندارد. هرچند ترانه‌هایی که در تعویض صحنه‌ها زمزمه می‌کند، بازه‌اند، ولی شاید اگر صحنه‌ها را زنان تیمارستان تغییر می‌دادند، فضای کار صمیمی‌تر بود و از ریتم کند نمایش کاسته می‌شد.

گرچه نمایش فاقد نورپردازی است و نور بی‌تغییر سالن، تأکید بر مکان ثابت و واحد ماجرا و رویدادهاست، ولی با کمی ظرافت در طراحی نور، شاید برخی لحظه‌ها و احساسات شخصیت‌ها بهتر منعکس می‌شد، ولی موسیقی «بابک کیوانی» عالی و شنیدنی است. تم آرام موسیقی با ضربه‌های مقطع بر کلاویه‌های پیانو، به‌خوبی حس درونی شخصیت اصلی و رنج و اندوهی را که تحمل می‌کند، بازتاب می‌دهد.

«سیمای شنبه‌ها» نمایشی است که پس از پایان، در ذهن تماشاگر آغاز می‌شود و او را به فکر وامی‌دارد تا بداند چگونه سیمما زنی آرام، به زنی جانی و سرکش تبدیل شد.

پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب با «باغ» حسن معجونی افتتاح شد

پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب به عنوان یک مجموعه جدید تئاتری و موسیقایی با اجرای نمایش «باغ» حسن معجونی افتتاح شد. طی ۲ سال گذشته پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب راه اندازی و آماده بهره برداری بود ولی به دلیل شیوع ویروس کرونا فعالیت رسمی خود را آغاز نکرد. در این شرایط و در سال های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ نمایش «در انتظار گودو» به کارگردانی امیررضا کوهستانی در فضای باز این مجموعه اجرا شد. با فروکش کردن شیوع ویروس کرونا و از اول خرداد سال ۱۴۰۱، فضای داخلی پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب با اجرای نمایش «باغ» به کارگردانی حسن معجونی به صورت رسمی افتتاح شد. نمایش «باغ» در سالن «گرهال» این مجموعه که دارای ۲۶۰ صندلی، سن دارای ابعاد ۱۲ متر در ۱۲ متر و دارای سن گردان به قطر ۱۰ متر، سیستم نور ال ای دی و سیستم صوتی Array است، به صحنه رفت. بلک باکس، استودیو باکس و کافه گر از دیگر فضاهای پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب است که در زمینه تئاتر و موسیقی فعالیت می کند. نمایش «باغ» با حضور (به ترتیب حروف الفبا) وحید آقاپور، برنا انصاری، رضا بهبودی، داود پژمان فر، مهسا جمشیدی، هدیه حسینی نژاد، مازیار سیدی، آوا شریفی، کتایون طلایی، زینب عباسی، هومن کیایی و فرزانه میدانی، ساعت ۲۰:۳۰ اجرا می شود.

نرگس محمدی در نقش پروین اعتصامی

نمایش «پروین» به نویسندگی و کارگردانی حسین کیانی و تهیه کنندگی داود نامور بازیگر نقش پروین معرفی شد. نرگس محمدی فعالیت هنری خود را از تئاتر آغاز کرده است در کارنامه‌ی کاری‌اش همکاری با بیش از ۳۰ اثر هنری در مقام بازیگر به چشم می‌خورد. وی پیش‌تر در نمایش‌های «نظمیه زنان» و «راپورت‌های شبانه دکتر مصدق» به کارگردانی اصغر خلیلی، «به علت ضیق مکان» به کارگردانی حامد وکیلی و نمایش «اولدسانگز / عشق روزهای کرونا» به کارگردانی محمد رحمانیان ایفای نقش کرده است.

وی جایزه بهترین بازیگر زن را از جشنواره ماه حوزه هنری را برای بازی در نمایش «باید برای کبوترها دونه پاشید» دریافت کرده است.

نمایش «پروین» به قلم و کارگردانی حسین کیانی و تهیه کنندگی داود نامور از هشتم خردادماه ساعت ۱۹، در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر با حمایت انتشارات آنجا و پوشاک بانوان گت به روی صحنه خواهد رفت.

پیش از این حضور اکرم محمدی، امین زندگانی، مهران رنج‌بر، جواد یحیوی، مجید رحمتی، هوشنگ قوانلو، سهیل ملکی، مریم ندایی و آتنا تندرو اعلام شده است.